

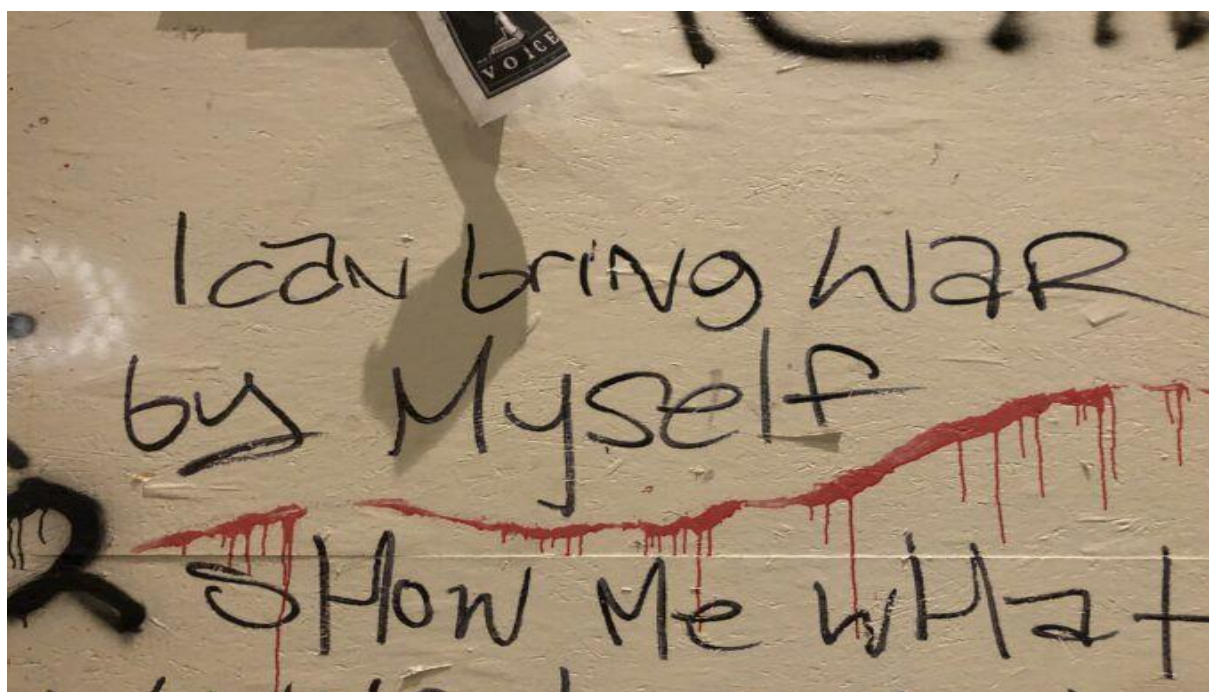
نویسنده: هنری گیرویکس (Henry Giroux)

منبع و تاریخ نشر: کونترپامچ «2024-07-22»

برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل»

به سبک آمریکایی به روان شناسی خشونت جمعی خوش آمدید!

**Welcome to the Mass Psychology of
Violence American Style**

عکس از ناتانیل سنت کلر

«روزهایی وجود دارد - این یکی از آنهاست - که شما تعجب می کنید که نقش شما در این کشور چیست و آینده شما در آن چیست. من از بی تفاوتی اخلاقی، مرگ قلبی، که در کشور من اتفاق می افتد، وحشت دارم. این افراد آنقدر خود را فریب داده اند که ... در خود تبدیل به هیولاهای اخلاقی شده اند.»

- جیمز بالدون .

ایالات متحده به شکلی از روان پریشی سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی فرو رفته است که در سیاست های ظالمانه، نئولیبرالی و نفرت از دموکراسی که از دهه 1970 به اجرا درآمد، مشهود است. در قلب یا در هسته ای از اقدامات دولت اقتدارگرا و سرکش، جنگ سیستماتیک علیه کارگران، جوانان، سیاه پوستان و مهاجران جابجا است که به طور فزاینده ای با افزایش خشونت توده ای و یک دولت مجازات کننده در داخل و خارج از کشور تعریف می شود. ایالات متحده به یک امپراتوری تبدیل شده است که توسط طبقه بی رحم، حریص و میلیاردر اداره می شود که تمام بقایای دموکراسی را نابود کرده است، در حالی که ایدئولوژی فاشیستی ناسیونالیسم مسیحی سفید و برتری سفیدپوستان را پذیرفته است. فاشیسم اکنون نه تنها خود را در پرچم بلکه در آغوش کثیف صلیب مسیحی می پیچد. آمریکا از جشن قدیمی فردگرایی کنترل نشده که آیین رند در اطلس شانتهای بالا انداخته به تصویر می کشد، به طمع ستایش شده ای که **گوردون گکو** در فیلم وال استریت از آن حمایت می کرد، و بخل غیرانسانی و روان پرور **پا تریک بیتمن**، با لباس های شیک به زبان آمریکایی، تغییر کرده است. روانی. این تکامل بربریت بیشتر در تصاویر جرم زای واعظان راست گرای مسیحی تکساس نشان داده می شود که از همجنس گرایان می خواهند «از پشت سر گلوله بگیرند».[2]

به آمریکای ترامپ خوش آمدید.

با مرگ قرارداد اجتماعی، چیزی پدیدار شد که **گای دوبور** آن را «جامعه تماشایی» می نامید که با تشریفات مرگ بار، نمایش های جمعی و شیفتگی روان پریشی به سلاح های مرگ مشخص می شود. آنچه در اینجا جدید است حوزه فرهنگی است که در آن غیر عقلانی به عنوان زرق و برق فرهنگی عمل می کند، و سیاست در اثر خشونت - یک آرامش بخش اخلاقی بسیار مورد استقبال قرار گرفته است. منظره ظالمانه خشونت را با پوزخند جشن می گیرد. آن سیاستمداران MAGA را به یاد بیاورید که **پین های AR-15** را پس از انتشار گزارش هایی مبنی بر جدا شدن اجساد کودکان در Uvalde، تگزاس منتشر کردند. این شگفت انگیز کردن سلاح های مرگ که در خانواده آراسته شده و ارزش های مذهبی تحریف شده است، زمانی مشهود بود که سیاستمداران دست راستی اخیراً با تفنگ های سبک AR برای پرتره های کارت کریسمس عکس گرفتند و کلیساهای در ایالت های محافظه کار آنها را به قرعه کشی هدیه دادند.

ایدئولوژی سختگیری و ظلم در فرهنگ آمریکایی مانند جریان الکتریکی جریان دارد و قدرت روابط اجتماعی و شخصیت فردی، شفقت اخلاقی و کنش جمعی را از بین می برد. جنایات علیه بشریت اکنون تبدیل به خوراک بازی های ویدیویی و ماشین بی خیالی هالیوود شده است. همه اینها بوم شناسی از ظلم و سادیسیم را ایجاد می کند که «همزیستی رنج و تماشای» را ترویج می کند.[3]

رویترز گزارش می دهد که محافظه کاران در حال طرح لایحه ای در کنگره هستند تا تفنگ سبک AR-15 را به عنوان "تفنگ ملی ایالات متحده" معرفی کنند. اخیراً تصویری

از چهار زن مسن در کلیسا منتشر شد که تفنگ‌های (AR-15) را به عنوان بخشی از مراسم تبرک در دست داشتند. سرسختی مرگ و خلأ اخلاقی از این روایت‌ها بیرون می‌زند. برخی از مرگ‌ها رترین تیراندازی‌های دسته‌جمعی در تاریخ آمریکا با این تفنگ‌های تهاجمی صورت گرفت. در برابر این روان‌شناسی توده‌ای فاشیسم و اخلاق‌کشی، تاریخچه بدن‌های کودکان توسط این سلاح‌ها منفجر شده است: 20 کودک در نیوتاون، کانکتیکات کشته شدند. «19» کودک در Uvalde، تگزاس کشته شدند. «17» دانش‌آموز و معلم در پارکلند فلوریدا کشته شدند. «58» نفر در لاس‌وگاس با سلاح‌های تهاجمی کشته و بیش از «500» نفر زخمی شدند. جناح راست به جای سوگواری برای مرگ کودکان و دیگران، از سلاح‌هایی که آنها را کشته است جشن می‌گیرد.

حتی سوء قصد به ترور رئیس‌جمهور سابق ترامپ که به طور گسترده محکوم شده بود، توسط جمعیت MAGA که کفش‌های کتان‌ی حاوی تصویری از این حادثه را می‌فروختند، به یک ترند تبلیغاتی تبدیل شد. بعلاوه، کارشناسان محافظه‌کار بی‌فکر و ماشین تبلیغاتی MAGA از تلاش برای ترور استفاده کردند تا ترامپ را یک بار دیگر به عنوان یک شخصیت مسیحا پی به تصویر بکشند، که فرقه‌گرایی، وفاداری بی‌فکر و فداکاری مذهبی متعصب را در ترکیبی سمی از سیاست فاشیستی در هم آمیخته است.

فرهنگی که نه تنها خشونت را جشن می‌گیرد، بلکه سلاح‌هایی را که از آن حمایت می‌کند، قدرت خود را بر بشریت از دست داده و خود را از طریق آیین‌های بربریت جشن می‌گیرد. خشونت تنها چیزی است که به نظر می‌رسد برای بخش بزرگی از جامعه باقی می‌ماند تا هر چیزی را احساس کنند، خواه احساس اجتماع باشد یا نبض ضعیف در بدن جسد وار جمعی. در جامعه‌ای که سلاح‌های AR-15 را به نمادهای مردانگی خشن و ستایش مرگ تبدیل می‌کند، تنها چیزی که باقی می‌ماند فریاد کودکان و دیگرانی است که نمادهایی از خونخواهی یک حال و آینده فاشیست تاریک دارند.

خشونت بار دیگر با سوء قصد به ترامپ در خبرها قرار گرفت. اما به جای برانگیختن گفت‌وگوی ملی درباره خشونت به عنوان مهم‌ترین شیوه ارتباطی، کالایی سازی و هویت ملی، از آسیب‌شناسی خشونت دولتی، شیوه‌ای فرهنگی سرگرمی، کالای ارزشمند و هرگونه احساس مسئولیت حذف می‌شود. یا پیامدهای اجتماعی و اخلاقی.

با توجه به سوء قصد به ترامپ، اصطلاح «ترور» در صفحات اول مطبوعات و رسانه‌های اجتماعی رایج است و بیشتر به عنوان یک تبلیغ سیاسی و ابزار تبلیغاتی عمل می‌کند تا هشدار در مورد جامعه‌ای که در خشونت فرو رفته است. آنچه به نظر می‌رسد در رسانه‌های اصلی مورد توجه قرار نگرفته است، طنز خاصی در مورد سوء قصد به جان ترامپ است، با توجه به ادعاهای دروغ مکرر او مبنی بر اینکه فدرال رزرو و بایدن در تلاش برای ترور او هستند. در این مورد، صحبت‌های توخالی با انگیزه سیاسی در مورد سوء قصد به قتل ترامپ از قلمرو تماشایی ترس افکنی و قربانی شدن خیالی به یک واقعیت بالقوه مرگبار منتقل شد. اشتباه نکنید واقعیت درونی و خطرناک چنین خشونت‌هایی

– که با دروغ و اپورتونیسیم سیاسی تزیین نشده است – چیزی به **ترامپ** یاد نداده است. **ترامپ** سابقه طولانی در تمسخر خشونت علیه دیگران دارد، ما نند حمله تقریباً مرگبار علیه شوهر **نانسی پلوسی** توسط یک راست جناح عصبانی. **ترامپ** به عنوان هد ف چنین خشونت‌هایی، زبان خشونت را به یک نمایش عمومی خودشیفته‌ای» از قربانی شدن و مرد قوی تر تبدیل می کند.

وحشت در اینجا باور نکردنی است، در ترکیبی متکبرانه از بنیادگرایی اقتصادی، سیاسی و مذهبی که نه تنها خشونت را می پوشاند، بلکه در آن شریک است. خشونت و تفنگ تهاجمی AR-15 به نمادهای جدید این ترور واقعی تبدیل شده اند که نماد فرهنگ قتل عام و ظلم درنده و یادآور وحشت گذشته فاشیستی است. این خشونتی است که ارزش فرهنگی آن بیشتر از عدالت، شفقت، مراقبت و ارزش‌های رادیکال یک دموکراسی واقعی است. این خشونتی است که با جشن مرگ آگاهی تاریخی، ترور حقیقت، یک سرمایه گذاری احساسی، اگر نگوییم بی تفاوتی در رنج و مرگ میلیون ها کودک از فقر، جنگ و بیماری است.

تصویر طعمه کلیدی آن روز نباید این باشد که **ترامپ** پس از یک سوء قصد، دست خود را با سرکشی بالا برد. در عوض، باید تصویری قدرتمند از پرچم آمریکا و قانون اساسی باشد، که هر دو مملو از سوراخ های گلوله هستند.

یادداشت.

- [1] عنوان برجسته ویلهلم رایش، روانشناسی توده ای فاشیسم (نیویورک: فارار، استراوس و ژیروکس، 1980). دولت ایالات متحده فروش آنها و فروش همه کتابهای رایش از جمله روانشناسی توده فاشیسم را ممنوع کرد. او در یک ندامتگاه فدرال در لویسبورگ، پنسیلوانیا زندانی شد و در سال 1957 درگذشت.
- [2] مینیون برک، «کشیش تگزاس می گوید که همجنس گرایان باید در خطبه ای تکان دهنده «از پشت سر گلوله بخورند»، NBC News (9 ژوئن 2022). آنلاین: <https://www.nbcnews.com/nbc-out/out-news/texas-pastor-says-gay-people-shot-back-head-shocking-servon-rcna32748>
- [3] مارک راینهارت و هالی ادواردز، «ترافیک در درد»، در رنج زیبا: عکاسی و ترافیک در درد، ویرایش. مارک راینهارت، هالی ادواردز و ارینا دوگان (شیکاگو: انتشارات دانشگاه شیکاگو، 2006)، ص. 9.

سطری چند در مورد نویسنده این مقاله :

هنری ای. جدیدترین کتاب‌های او عبارتند از: *The Terror of the Unfreeseen* (Los Angeles Review of Books, 2019) *On Critical Pedagogy*, Edition (Bloomsbury, 2020).

2 - نژاد، سیاست و آموزش همه گیر: آموزش در زمان بحران (Bloomsbury 2021)؛ آموزش مقاومت: در برابر جهل ساخته شده (بلومزبری 2022) و شورش ها: آموزش در عصر سیاست ضدانقلابی (بلومزبری، 2023) و با همکاری آنتونی دی ماجیو، فاشیسم در مورد آموزش و پرورش 20، دموکراسی 20: ژیرو همچنین یکی از اعضای هیئت مدیره Truthout است.

----- **با تقدیم احترام «2024-07-23»**